

Vrienden van het Cantonspark

Dit jaar heeft de Japanse kornelje (*Cornus kousa*) weer uitbundig gebloeid. Op dit moment is de boom gefooid met ontelbare groene vruchten die langzamerhand zullen rijpen en in de vroege herfst fraai bloeiroot zullen worden.

Hectische tijden voor het Cantonspark

Baarn beleeft hectische tijden: de gemeentelijke uitgaven zijn de afgelopen jaren zo onverantwoord ver uit de hand gelopen, dat het provinciebestuur dreigt om het bestuur van het dorp tijdelijk over te nemen als er niet op korte termijn plannen op tafel komen die in de komende jaren tot een sluitende begroting leiden. Naast bezuinigingen binnen het gemeentelijk apparaat zelf, spreekt de gemeente vrijwel alle organisaties die in meer of mindere mate financieel afhankelijk zijn van de gemeente aan om aan het gemeentelijk financieel tekort substantieel bij te dragen door het invoeren van drastische bezuinigingen. De Vrienden van het Cantonspark zijn een Stichting met donateurs en hebben nooit de hand hoeven ophouden bij de gemeente. Dat komt omdat wij voor het verwezenlijken van onze doelstellingen ons altijd zelf hebben kunnen bedruipen met de bijdragen van donateurs, incidentele giften van particulieren en organisaties en vooral met betrekking tot onze Gids - de laatste jaren ook via sponsoring.

In het kader van de grootscheepse bezuinigingen moet het mes nu echter ook gezet worden in de beheerkosten van het park. Beheer en het dagelijks openen en sluiten van de hekken zijn grote posten die op zijn zachtst gezegd sterk onder druk komen te staan. U hebt daarover uitvoerig in de pers kunnen lezen, als u zelf al niet aanwezig bent geweest bij één van de talloze vergaderingen over de bezuinigingen,

die het hele jaar al aan de orde van de dag zijn. Er is een breed programma opgezet waarbij keuzes gemaakt moeten worden en het huidige gemeentebestuur heeft iedereen in de gelegenheid gesteld om daarin mee te praten. Wij als bestuur zijn op verschillende manieren bij dit proces betrokken geraakt. Op dit moment (augustus 2003) verkeren wij in een situatie waarin alles nog mogelijk is. Daarbij doet zich natuurlijk de moeilijkheid voor dat onze stichting nooit betrokken geweest is bij beheerstaken, maar zich beperkt heeft tot promotionele activiteiten en advisering binnen de mogelijkheden van een eigen begroting. Als er nu bijvoorbeeld wordt voorgesteld dat de Vrienden van het Cantonspark een hoofdrol gaat spelen bij het beheer moeten wij om te beginnen vaststellen dat wij daarvoor niet zijn uitgerust. Tot op heden draagt de gemeente zorg voor het schoonhouden van de paden, het snoeien van de bomen, het maaien van de gazons, het openen en sluiten van de hekken, het beheersen van vandalisme en vele andere dagelijkse bezigheden. Wel heeft onze stichting zich daar vaak mee bemoeid omdat wij voor bepaalde taken betere oplossingen voorstonden, die soms ook goedkopere oplossingen leken te zijn. Een simpel voorbeeld is het ongebreidelde snoeien van zeldzame bomen, die daardoor hun karakteristieke vorm verloren, vaak met als enige argument dat de maaiër, zittend op zijn hoge zadel, er ongehinderd onderdoor moest kunnen. Die kritische houding heeft nu bij het gemeentebestuur de mening

doen postvatten dat de Vrienden van het Cantonspark het beheer zou kunnen overnemen en dat daar dan een fikse bezuiniging uit zou kunnen rollen. Deze redenering is zo gek nog niet, te meer daar wethouder Glastra van Loon ons heeft verzekerd dat iedere verandering in het beheer moet leiden tot gelijkblijvende, of liever nog verbetering van de specifieke kwaliteit van het park.

Maar wij kunnen en willen bijvoorbeeld het personeelsbeleid niet overnemen. Wij beschouwen het echter wel als onze opdracht om, overeenkomstig onze in de statuten vastliggende doelstellingen, een dikke vinger in de pap te houden bij het toekomstig beheer. Wij zijn daarom bezig om extern expertise te verzamelen bij allerlei organisaties. Expertise die wij zelf onvoldoende in huis hebben.

Hoe een en ander uiteindelijk zal uitpakken weten wij nu nog niet. Wij hebben in een bondige brief en een meer uitvoerige standpuntbepaling richting Raad en B & W onze visie op het geheel uiteengezet en zijn met de gemeente in gesprek over allerlei details. Het is wel een steun in de rug dat sommige politieke partijen er toe neigen om in ieder geval het openen en sluiten van het park op de huidige manier te handhaven. Maar nog niets is beslist.

Voor het bestuur is deze ontwikkeling aanleiding geweest om ook buiten Baarn haar licht op te steken. Op de eerste plaats hebben wij aangeklopt bij de vroegere eigenaar, Botanische Tuinen van de Rijksuniversiteit Utrecht. Daar vonden wij een gewillig oor als het gaat om adviezen van deskundigen; dat kan uiteraard van pas komen, maar hulp in financiële of personele zin kunnen we van die kant niet verwachten. Van andere instanties die we hebben benaderd heeft de Nederlandse Tuinenstichting daadwerkelijk hulp toegezegd. Zulke contacten zijn van belang omdat het gemakkelijk is om in te gaan op allerlei vrijblijvende aanbevelingen van zich betrokken voelende supporters van het Cantonspark, maar waarover praktijkdeskundigen eerst maar eens moeten meedenken over de slagingskans. Onder de ideeën die van allerlei kanten geopperd zijn noemen we o.a. het niet meer maaien, maar in plaats daarvan van de gazons bloemrijke graslanden te maken. Het klinkt mooi maar om het ook werkelijk te verwezenlijken blijkt bij nader inzien veel kennis en zeer aangepast beheer nodig te zijn, waarvan maar moet blijken of het een voldoende grote bezuiniging oplevert. In ieder geval moeten de paden door zo'n park regelmatig wél gemaaid worden! Bij veranderingen als deze moet bovendien in de gaten worden gehouden dat daarvoor toestemming nodig is van de provinciale monumentenorganisatie, omdat het park als

geheel, dus ook de padenstructuur, monument is. Voor de herinrichting van de sterk vervuilde vijver is weer andere deskundigheid nodig, die zowel de gemeente als onze stichting ontbeert.

Het heeft echter geen zin om nu al diep in te gaan op de vele suggesties die ons hebben bereikt. Zoals gezegd: alles is nog onzeker en wij zijn het in ieder geval met de gemeentebestuurders eens dat grote veranderingen niet van de ene dag op de andere kunnen worden gerealiseerd. Zowel bij de gemeente als binnen onze stichting is veel goede wil aanwezig om, met behoud van kwaliteit, te bezuinigen. Daarnaast ontbreken belangrijke stukken kennis en ervaring bij beide partijen. Tot nu toe heeft in advieszaken onze Commissie Groen het voortouw genomen. Deze commissie zou in de toekomst wel eens een veel uitgebreidere taak kunnen krijgen en daarom zouden wij graag in contact willen komen met lezers die zich hierdoor aangesproken voelen en op een of andere manier een bijdrage aan het behoud van het Cantonspark nieuwe stijl willen leveren. Wij zien hun reacties graag tegemoet en zullen, afhankelijk van de ontwikkelingen mogelijk spoedig een beroep op hen doen. Voorlopig zijn wij nog in het stadium van overleg en oriëntatie op de toekomst en zouden we met uitgewerkte plannen op dit moment te ver vooruit lopen op de politieke besluitvorming. Maar dat er het een en ander zal veranderen in het Cantonspark, dat kunnen we nu al wel als vaststaand beschouwen.

Het bestuur van de Vrienden van het Cantonspark.

VERSLAG OVER HET JAAR 2002

De eerste vergadering in 2002 vond plaats onder het officiële voorzitterschap van Huub van der Aa. Door het Dagelijks Bestuur was hij unaniem gekozen na het overlijden van mevrouw Sterneberg in november 2001. Ellen Hoekstra is bereid gevonden voorlopig voor een jaar zitting te nemen in het DB namens de Commissie Groen. Mieke Ruizendaal is het hele jaar actief geweest als coördinator wat betreft de rondleidingen, terwijl haar man de affiches vervaardigt. Het bestuur is hier heel blij mee.

De belangstelling voor rondleidingen neemt steeds toe. Naast de van tevoren vastgestelde en gepubliceerde publieksrondleidingen (op 25 april, 21 mei, 27 juni, 16 juli en 9 augustus) is er op zaterdag 8 juni een speciale wandeling georganiseerd voor de leden van de stichting 'Tussen Vecht en Eem'. Een kleine honderd gasten bereikte na een wandeling langs de 'monumenten' in Baarn het Cantonspark, waaronder gemeentebestuurders en raadsleden uit Baarn en uit de regio. Ook de oud-commissaris van de Koningin, de heer de Wit, was present. Alle bezoekers kregen een folder mee van het Park en er werden door onze vrijwilligers 22 wandelgidsen verkocht.

Op zaterdag 15 juni 'trakteerde' de stichting Oude Hortus in Utrecht haar donateurs op een bezoek aan het Cantonspark. Ook bij deze gelegenheid veel enthousiaste

Actie Zomerschoon

Eind mei bleek de bovenvijver van het Cantonspark alweer sterk vervuild en vrijwel geheel dicht gegroeid met kroos. Op 24 mei was de Baarnse afdeling van Groei en Bloei bereid gevonden om- in het kader van de actie Zomerschoon - met een aantal leden deze vijver een schoonmaakbeurt te geven. In enkele uren tijds werden enkele tientallen kruiwagens

met opgevisst afval uit het water gehaald. Tevens werd ontdekt dat zich onder het stenen bruggetje tussen gazon en Pinetum een grote dumpplaats bevond voor oude kranten. Gedurende lange tijd moeten onverantwoorde krantenjongens hun restanten daar hebben achtergelaten. Gedurende deze Zomerschoonactie waren ook enkele bestuursleden van de Vrienden van het Cantonspark aanwezig om een handje toe te steken en om voor de koffie te zorgen. De gemeente had bij de koffie een traktatie laten bezorgen.

reacties.

Speciaal vermeld moet worden het planten van een boom op 21 maart - tegenover het Tennishuisje - ter herinnering aan Jan te Velde (overleden secretaris van de stichting Mooi Baarn). Dit geschiedde door zijn vrouw Els Knaap. Zij stelde er prijs op deze boom te bekostigen uit het 'Bomenfonds van Jan' (bij zijn overlijden ingesteld). Op haar uitdrukkelijk verzoek had deze bijeenkomst een zuiver privé karakter en er werd dus geen pers uitgenodigd.

Helaas nam het vandalisme hand over hand toe in het jaar 2002. Ettelijke malen werden de ruiten van het Tennishuisje ingegooid. Volstrekt onverwacht werd ons door de Gemeente in mei meegedeeld dat de baan van parkwachter (vervuld door de heer Adri Broerze) opgeheven zou worden. Uiteraard heeft ons bestuur krachtig geprotesteerd tegen deze maatregel, schriftelijk zowel als mondeling in een gesprek met de wethouder. De stichting Banenplan in Amersfoort heeft zich ook ingezet om de heer Broerze in het Cantonspark te houden. Dit alles heeft niet mogen baten. Het is uitermate frustrerend om te moeten constateren dat gebrek aan controle meteen kwalijke gevolgen heeft. Op zaterdagmiddag 10 augustus organiseerde het bestuur een speciale excursie voor de donateurs naar de Oude Hortus en het Universiteitsmuseum in

Utrecht. De aanwezigen waren enthousiast. Voor de tweede maal deden wij met een informatiestand mee aan het Cultureel Festival in de Speeldoos op zaterdagmiddag 14 september. Bestuursleden en vrijwilligers vestigden de aandacht op het Cantonspark, verkochten wandelgidsen en deelden folders uit. Op die manier krijgt het park toch meer bekendheid en wij hielden er nieuwe donateurs aan over.

In het begin van het jaar bleek dat het Huishoudelijk Reglement op enige punten aangepast moest worden, zoals ten aanzien van het aantal bestuursleden en het rooster van optreden. Het nieuwe reglement is inmiddels goedgekeurd.

Aangezien de voorraad wandelgidsen in het najaar zeer geslonken bleek te zijn, is besloten in 2003 met een nieuwe, aangepaste Gids te komen. Het was trouwens toch al de bedoeling elke twee jaar een vernieuwde Gids uit te brengen. Dit in verband met de advertenties die niet meer up to date zijn na twee jaar. Bovendien zijn er intussen bomen/struiken verdwenen of vervangen.

In de Nieuwsbrief van december werd een foto wedstrijd aangekondigd met als thema 'Winter in het Cantonspark'. De beste drie foto's worden in de volgende Nieuwsbrief afgedrukt.

Marianne Boot-Prellwitz, secretaris

Kleine groepjes vandalen verpesten het plezier van velen

We kunnen er weer niet onderuit: de telkens terugkerende klacht over het handjevol vandalen dat het werk van beheerders en veel goedwillende bezoekers verpesten. Als we ons alleen tot dit jaar beperken komen we al tot een lange lijst. Tot drie keer toe schoten onbekenden met een buks gaten in de ruiten van het Tennishuisje. Tot drie keer ook werden er ruiten van hetzelfde huisje ingegooid. Hangjongeren kiezen het voorportaal van het huisje regelmatig tot domicilie en vervuilen de omgeving met papier, lege flesjes en andere rotzooi. Ze voeren hun drankjes aan per scooter en maken daarmee de vreemdste 'stoere' capriolen op de gazons vóór het huisje. Of het dezelfde jongelieden zijn die in mei de krant haalden met het vernielen van een complete boom en het min of meer halveren van een fraaie Magnolia weten we niet. De daders laten zich natuurlijk nooit zien als er mensen in de buurt zijn en als je al een keer een opgeschoten jongen betrapt en vraagt waarom hij als een bezetene met een lange stok in de boomkruinen slaat, dan is het antwoord van het gehalte 'ik wist niet dat dat niet mocht. Daar heb jij toch geen last van, zeker?' Of het ijzersterke 'man, ik heb jou hier nog nooit gezien'. En als je hem vraagt - wat mij overkwam - waarom hij eigenlijk met een grote stok in het park rondloopt, vertrouwt hij je toe dat 'ze' een of andere televisieprogramma naspelen. Dat programma heeft een Engelstalige titel die het joch zodanig uitspreekt dat ik me kan voorstellen dat hij niet weet wat het betekent en op school, als hij daar nog naar toe gaat, wel nooit een voldoende voor een van de moderne talen zal halen. Bij het lijstje vandalenstreken hoort zeker ook het pikken van naambordjes van bomen, maar ook van het fraaie bordje van het planten destijds van de Lanjouwboom en het bordje van de pas twee jaar gelden geplante boom voor Jan te Velde. Ik denk dat we ons maar niet moeten afvragen wat ze er aan hebben, want waarschijnlijk worden deze bordjes, al dan niet kapotgeslagen op zekere dag toevallig teruggevonden in het struikgewas. En dan hebben we het nog niet gehad over de vele takken die worden afgebroken van bomen en struiken, waarbij het overigens niet steeds de jeugd is die daar schuldig aan is, want er zijn ook omwonenden die voor feestelijke gelegenheden niet schromen om met handen vol groen en bloeiende takken het park te verlaten met een gezicht waarop staat te lezen dat ze met iets heel erg legaal bezig zijn. 'Mijnheer, dit doen we al jaren en er heeft nog nooit iemand wat van gezegd'. Dit soort roof (stroperij in de zin van de wet) komt overigens in het hele dorp voor. Ik zelf woon nabij het Maarschalksbos en maakt het al jaren mee dat kinderen er op uit worden gestuurd om een bosje narcissen te plukken of, u kunt het geloven of niet, dat een hoog-Baarnse dame met haar dienstbode, die een grote mand draagt, het bos bezoekt, waarbij 'mevrouw' met smaak aanwijst welk takken of ander groen zij wens mee te nemen voor de versiering

van haar feesttafel of huis. Weer van ander kaliber zijn de schrijvers met viltstiften op stenen beeldjes, brugleuningen, maar ook op bomen. Onze fraaie Stewartia trekt met name meerdere soorten vandalisme naar zich toe. Het is een laagvertakkende boom waar moeders met een gerust hart hun peuters in kunnen laten klimmen, zonder te weten dat die takken gemakkelijk afbreken. Iets minder onnozel zijn de viltstiftmankanten die van dezelfde boom de fraai gekleurde schorspatronen benutten om er hun runentekens op achter te laten. De beheerder kon dit voorjaar niet anders doen dan alle in de loop van de laatste maanden beschadigde takken af te zagen en wel zó kort dat ook de klimkansen daardoor verminderd zijn. Laten we hopen dat deze enige Thee-achtige die we nog over hebben in de voormalige systeemtuin, de kans krijgt om weer uit te groeien tot een boom met een eigen karakter. Inmiddels hebben wij als Vrienden van het Cantonspark maar weer eens aangifte gedaan van vernieling en tegenover een brave goedluisterende en meeschrijvende diender ons verhaal mogen doen. Een dikke maand later krijg je dan een aardige brief met de mededeling dat naarstig speurwerk nog geen dader heeft opgeleverd. Wat kunnen we hier tegen doen? Een parkwachter, zoals we die jarenlang hebben gehad, heeft alleen effect als hij of zij zeer regelmatig, ook 's avonds, in het park aanwezig is. En dat betekent voor een parttimer, die er ook nog de begraafplaats en de Pekingtuin bij moet doen, dat hij er enkele uren per week daadwerkelijk is. Veel bezoekers tegelijkertijd in het park hebben wel een gunstig effect. Vernielers zijn toch meestal lafbekken die niet gezien willen worden door te veel lastige getuigen. Een complicerende factor is ook het feit dat veel vandalisme gepleegd wordt na sluitingstijd. Want het is een koud kunstje om over één van de toegangshekjes te klimmen. Het vernieuwen van het hek en het terugbrengen van het aantal gemakkelijk te nemen toegangen staan al lang op ons verlanglijstje. Een vorig gemeentebestuur heeft zelfs naar aanleiding daarvan drie jaar lang een fors bedrag op de gemeentebegroting gezet om, volgens beloften, het hek in fasen te vernieuwen. Er is echter niets mee gedaan en het geld is aan andere zaken opgegaan. Het zoveelste voorbeeld van wanbestuur in het nabije verleden.

Een enkele jaren geleden voor veel geid aangeschafte Mangolia lag eind mei plotseling geknakt in het gazon vóór het Tennishuisje. In de buurt waren overal zwarte remsporen te zien van brommers of scooters waarmee onverantwoorde lieden hun circusacts hadden uitgevoerd.

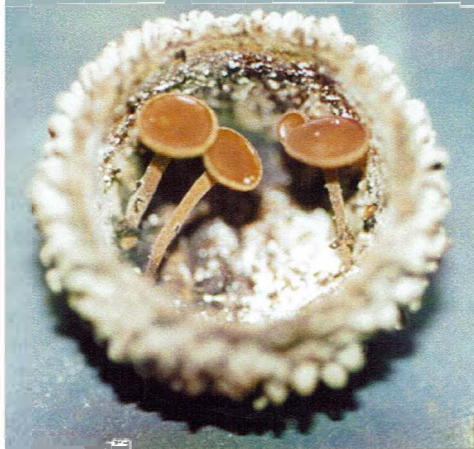
Van groot belang is mijns inziens de alertheid van de omwonenden. Wij hebben bij herhaling te horen gekregen dat de politie er heus wel op af zal komen als er 's avonds of 's nachts onguere types in het park zijn. Veel kwaad onttrekt zich natuurlijk aan de waarneming van buiten af. Maar, bijvoorbeeld in het geval van de kapotgeschoten ramen, hebben wij, veel later, van ten minste drie omwonenden met grote stelligheid mogen vernemen dat zij de schoten gehoord hebben of andere onregelmatigheden hebben gezien of gehoord. Maar in geen van deze gevallen is de politie ingeschakeld. 'Ze komen toch niet' is meestal het commentaar, maar ik heb een andere ervaring met de politie: die kwam wel degelijk na mijn telefoontje over onregelmatigheden en rekende de daders in. Dat het in feite jongetjes betrof met een zodanig zwakke sociale achtergrond dat onze maatschappij daar kennelijk nog steeds geen oplossing voor heeft gevonden is een andere droevige zaak. Wij willen daarom iedereen oproepen om in het park duidelijke overtreeders aan te spreken op hun gedrag. Want heus, wie dat met tact en enig overwicht doet heeft succes en, wat nog belangrijker is, de politie te bellen en eventueel bij te staan bij het aanwijzen van de schuldigen. Als we de vernielzucht en baldadigheid niet onder de knie krijgen zal iedere verdere poging om het Cantonspark op niveau te handhaven schipbreuk leiden. En als er omwonenden of andere Baarnaars zijn die daadwerkelijk en eventueel gezamenlijk iets in deze richting willen doen, dan wil ondergetekende hen graag eens bij elkaar roepen om te bespreken wat we als betrokken burgers en in dit geval als ware vrienden van het Cantonspark, aan deze uit de hand lopende situaties kunnen doen.

Een nieuwe gids voor het Cantonspark

In de loop van dit voorjaar werd duidelijk dat we met de resterende voorraad van onze Gids voor het Cantonspark het einde van het jaar niet zouden halen. Tussen allerlei perikelen rond 'Keuzes maken' in hebben een aantal bestuursleden en externe betrokkenen daarom in de afgelopen maanden hard gewerkt aan een nieuwe druk. De tekst moest worden geactualiseerd, de illustraties aangepast en gedeeltelijk vernieuwd, de adverteerders moesten benaderd worden en een begroting moest worden gemaakt. Een en ander is nu in een vergevorderd stadium en wij verwachten dat de nieuwe druk nog in augustus beschikbaar komt. Wij zullen hierover via de lokale pers berichten.

Een bijzonder paddestoeltje in het Cantonspark

Toen ik begin oktober vorig jaar tijdens een wandeling door het park onder de Kastanjebladige eik (nr. 34 *Quercus castaneaefolia*) doorliep, viel mijn oog op een oude eikedop waarin enkele minuscule paddestoeltjes groeiden. Het waren kleine donkerbruine bekertjes of schaal-tjes op een steeltje. Nu ben ik toevallig redelijk goed thuis in de groep paddestoeltjes waar deze bekertjes toe behoren, maar deze combinatie, met de dopjes van deze zeldzame eikesoort kende ik niet. Maar geen nood, ik kon er wat boeken op naslaan, met daarin beschrijvingen van een aantal soorten

Stromakelkjes op een overjarige dop van de kastanjebladige eik in het Cantonspark

die op eikedoppen en takjes plegen voor te komen. Het geslacht waartoe deze kleine paddestoeltjes behoren heet 'Stromakelkje' (Latijn: *Rutstroemia*), omdat de paddestoeltjes spruiten uit een dun laagje keihard weefsel dat stroma genoemd wordt, en bestaat uit verharde schimmelcellen, ingebed in de cellen van de 'waardplant'. De gemiddelde passant zal bij het vinden van zo'n sierlijk paddestoeltje genoeg hebben aan het bekijken van deze wonderlijke vormen en tevreden zijn weg vervolgen. Ik heb van nature een verdergaande belangstelling voor zulke merkwaardigheden en nam het cupje met bijzondere inhoud mee naar het Centraalbureau voor Schimmelcultures, het vroegere Baarnse instituut dat nu in de Utrechtse Uithof is gehuisvest. Daar hebben we de mogelijkheid om zulke kleine zwammetjes ook microscopisch te onderzoeken en eventueel verder te kweken. Wat al spoedig bleek was, dat het om een andere soort *Stromakelkje* moest gaan dan

die in de meeste handboeken voor eikedoppen beschreven staan. Een opvallend microscopisch kenmerk echter bracht ons op het spoor: er is een soort die luistert naar de naam *Kastanjestromakelkje* (*Rutstroemia echinophila*) en die vrijwel uitsluitend voorkomt op overjarige, afgevallen omhulsels van de Tamme kastanje. In Groeneveld kun je die soort bijvoorbeeld

elk najaar wel aantreffen op dat substraat. Vrijwel uitsluitend, op Kastanjedoppen, maar na enig speurwerk in oudere literatuur bleek dat deze soort in Duitsland ooit wel eens op de dopjes van een Turkse- of Moseik gevonden waren. Dat is overigens inmiddels al een dikke 80 jaar geleden! Ik ben meteen op de afgevallen dopjes van onze oude Moseik in het Cantonspark gaan

zoeken naar dit wonderlijke paddestoeltje, maar hoewel er dopjes genoeg te vinden waren, het *Stromakelkje* zat er niet op. Dan maar weer naar de Kastanjebladige eik, en jawel hoor, na enige snuffelen in de lage begroeiing van voornamelijk Klimop had ik in een mum van tijd een stuk of twintig oude, halfvergane dopjes gevonden met daarop het gezochte paddestoeltje. Het betreft steeds oude, overjarige dopjes, dus de schimmel neemt de tijd om zich te vestigen en om tot de vorming van paddestoeltjes te komen. We mogen echter concluderen dat we hier te maken hebben met de eerste gedocumenteerde vindplaats van deze soort in relatie tot de Kastanjebladige eik. Waarschijnlijk is deze 'nieuwe' waardplant helemaal niet zo nieuw, maar wordt deze boomsoort buiten

zijn natuurlijke verspreidingsgebied zo weinig aangeplant, dat de kans om deze combinatie aan te treffen heel klein is. Het is overigens wel zo dat de Moseik (*Quercus cerris*, o.a. nr. 9 in het Cantonspark) en de Kastanjebladige eik (*Quercus castaneaefolia*, nr. 34, een 'driesterrenboom') een gemeenschappelijk natuurlijk areaal hebben in het uiterste Oosten van Europa en de aangrenzende delen van Azië. Dat zou kunnen betekenen dat de combinatie met dit paddestoeltje uit het oorspronkelijke gebied stamt, maar daar nooit is opgemerkt! Om er absoluut zeker van te zijn of deze soort, die kennelijk gebonden is aan deze twee eikensoorten, inderdaad dezelfde is als die op de Tamme kastanjeschillen, moeten we de kweek in het laboratorium afwachten. Dat biedt namelijk de mogelijkheid om het DNA van de vondst uit het Cantonspark te vergelijken met dat van eerder gevonden en gekweekte *Kastanjestromakelkjes*, die wel afkomstig waren van Kastanjedoppen. De moderne wetenschapper neemt in een geval als dit geen genoegen meer met determinaties van vondsten alleen op grond van hoe iets eruitziet, met inbegrip van microscopische kenmerken. En zo kan een toevallige vondst op een mooie herfstdag in het Cantonspark gedaan nog wel eens leiden tot heel interessante conclusies.

Huib van der Aa

Redactie:

H. A. van der Aa
G.C.F. de Bruijn

Informatie:

Vrienden van het Cantonspark
Mevrouw M. Boot- Prellwitz
Professor Drionlaan 11
3741 XD Baarn
Tel. 035-5411912

Hoe wordt u donateur?

Voor een bijdragen van € 17,50 per jaar (meer mag ook!) bent u donateur van de Stichting Vrienden van het Cantonspark.

U steunt ons daarmee om het Cantonspark als waardevolle botanische tuin voor Baarn te bewaren.

Stort uw bijdrage op:

Bankrekening CVB Baarn
98.35.74.944 t.n.v.
Vrienden van het Cantonspark

Fotowedstrijd

De fotowedstrijd die wij in het vorige nummer van onze Nieuwsbrief hebben uitgeschreven, heeft een aantal interessante inzendingen opgeleverd. Omdat het thema 'Winter in het Cantonspark' was, lijkt het ons bij nader inzien beter om de bekroonde foto's, met veel kale bomen en zelfs sneeuw, te bewaren tot het volgende 'Winter'-nummer.